

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iulie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2018, declarat de către inculpatul

Bogdan Ianuș XXX, născut la
XXX, originar din XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 25.05.2017 - 30.08.2017;
2. Instanța de apel: 06.10.2017 - 16.02.2018;
3. Instanța de recurs: 30.05.2018 - 11.07.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul central din 30 august 2017, Bogdan Ianuș a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.171 alin.(1) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Solicitarea procurorului privind încasarea din contul lui Bogdan Ianuș a cheltuielilor judiciare a fost respinsă.

2. Potrivit sentinței, Bogdan Ianuș prin rechizitoriu se învinuiește că, la 19 martie 2017, ora 21.40, având scopul întreținerii raportului sexual, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, intenționat, aflându-se la domiciliul cet.XXX din XXX, unde aplicând constrângerea fizică și psihică, pentru a face astfel posibil raportul sexual, a întreținut cu aceasta un raport sexual forțat, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.103/D din 29.04.2017, vătămări corporale neînsemnate.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri avocatul B.Bulbuc în numele inculpatului și inculpatul, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că nu a comis fapta de viol, invocând că nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, vinovăția inculpatului nefiind probată; - sentința de condamnare se bazează exclusiv pe declarațiile părții vătămate, care nu coroborează cu celelalte probe din dosar; - deși instanța a constatat că fapta infracțională ar fi fost comisă prin constrângere fizică și psihică, aceste elemente ale infracțiunii incriminate inculpatului, nu au fost probate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2018, apelurile declarate de către avocatul B.Bulbuc în numele inculpatului I.Bogdan și inculpat au fost admise, inclusiv din oficiu, conform art.409 alin.(2) Cod de

procedură penală, casată sentința, rejudecată cauza și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care I.Bogdan a fost condamnat în baza art.171 alin.(1) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Examinând apelurile declarate, instanța de apel a constatat că prima instanță a reținut învinuirea adusă de organul de urmărire penală, fără însă a constata fapta imputată prin rechizitoriu.

Astfel, apreciind probele administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel *a constatat* că Bogdan Ianoș, la 19 martie 2017, ora 21.40, având scopul întreținerii raportului sexual, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, intenționat, aflându-se la domiciliul cet.XXX din XXX, unde aplicând constrângerea fizică și psihică, pentru a face astfel posibil raportul sexual, a întreținut cu aceasta un raport sexual forțat, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.103/D din 29.04.2017, vătămări corporale neînsemnate.

Consecvent, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părții vătămate, ale martorilor C.Jîngan, S.Elenin, M.Coropciuc și actele cauzei - procesele-verbale de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 19.03.2017, de cercetare la fata locului din 19.03.2017, de ridicare din 20.03.2017 și rapoartele de expertiză judiciară nr.103/D din 29.04.2017 și nr.126 din 28.04.2017.

Respectiv, vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(1) Cod penal - raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei este indubitabilă, în acțiunile inculpatului fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Cu referire la argumentul apelanților, precum că declarațiile martorilor nu corespund adevărului, instanța de apel l-a apreciat pur declarativ, din moment ce apelanții nu au motivat și nici nu au prezentat probe în sprijinul celor afirmate.

În același fel instanța a apreciat și argumentul apelanților, precum că sentința de condamnare se bazează pe presupuneri, or, așa cum este indicat mai sus, vinovăția inculpatului este cert dovedită prin cumulul de probe administrat de organul de urmărire penală și cercetat de instanță în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, ținând cont de prevederile art.7, 61, 75, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, că circumstanțe ale cauzei care atenuează ori agravează răspunderea nu au fost stabilite, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, instanța de apel a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului poate fi posibilă doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executare reală.

Cu referire la cheltuielile judiciare, având în vedere că acuzatorul de stat nu a contestat sentința în această parte, precum și conducându-se de prevederile art.227-229 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare contrară normelor

sus-indicate, motiv pentru care a respins-o.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul care, fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunii; - instanța a apreciat arbitrar probele; - vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate nu este probată; - la baza condamnării sale sunt puse doar declarațiile mincinoase ale părții vătămate; - contestabile sunt și declarațiile martorilor audiați în cadrul acestui proces penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul recursului reiese că acesta consideră că nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea sa în baza art.171 alin.(1) Cod penal, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și în rezultat, eronat a constatat întrunirea în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, or, probele administrate și cercetate în prezenta cauză penală nu sunt veridice, pertinente și concludente, sentința de condamnare fiind bazată exclusiv pe presupuneri.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanța de apel, contrar celor invocate de recurent, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui I.Bogdan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(1) Cod penal - raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, să fie justă și întemeiată.

Conform textului deciziei, instanța a conchis că vinovăția lui I.Bogdan se dovedește prin cumulul de probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate nemijlocit în instanțele de judecată și anume, prin:

- declarațiile părții vătămate potrivit cărora I.Bogdan, la 19.03.2017, fiind în

stare de ebrietate, sub pretextul că fiul ei ar avea o datorie la el, pe care nu putea să o întoarcă, i-a zis că urmează ca dânsa să se răsplătească în natură, manifestând față de ea agresiune fizică, motiv pentru care l-a telefonat pe vecinul M. Coropciuc, care a venit și l-a scos pe I. Bogdan din gospodăria ei. Acesta însă a sărit gardul, a ajuns-o din urmă, a apucat-o de păr și a început să o îmbrâncească și să o amenințe că îi taie gâtul, o strangulează și că oricum v-a face ce are de gând, a trântit-o pe pat și a întreținut un raport sexual împotriva voinței ei;

- declarațiile martorului C. Jîngan, care a declarat că, la 19.03.2017, fiind antrenat în serviciul împreună cu S. Elenin, în jurul orei 21.30, a fost anunțat de către ofițerul operativ al Serviciului de Gardă al IP Orhei să se deplaseze pe adresa XXX, de unde a telefonat o femeie care solicită intervenția poliției. Ajungând la fața locului au stabilit că lumina în gospodăria respectivei era stinsă și se auzeau strigăte după ajutor. Când au intrat, partea vătămată venea în întimpinarea lor și le-a zis că agresorul este în casă și că are un cuțit în mână, aceasta era stresată și plângea. Verificând casa, l-au găsit pe inculpat ascuns după un dulap. Acesta era în stare de ebrietate avansată, nu avea cuțit în mână, însă nu i-a făcut percheziție corporală atunci. În casă au observat că erau deșternute covoarele și cearșafurile de pe pat;

- declarațiile analogice ale martorului S. Elenin, care a mai concretizat că atunci când partea vătămată a ieșit afară avea hainele și colanții ruși și le-a comunicat că a fost agresată sexual de inculpat. C. Jîngan a intrat în casă, apoi a intrat și el cu partea vătămată, în camera în care a intrat era dezordine. Atunci l-a văzut pe inculpat ascuns după un dulap, acesta era cu cureaua desfăcută la pantaloni;

- declarațiile martorului M. Coropciuc, vecinul părții vătămate, care a declarat că prin luna aprilie, într-o seară, pe la ora 21.00-22.00, l-a telefonat partea vătămată și i-a zis că cineva o bate, o ucide. A mers la ea și acolo l-a văzut I. Bogdan. Partea vătămată era speriată, inculpatul o trăgea de păr, iar ea îi spunea să o lase în pace. Inculpatul era în stare de ebrietate și el i-a spus să plece acasă, deoarece are familie, copil, au ieșit împreună după poartă, însă inculpatul a sărit înapoi gardul și s-a dus spre casa părții vătămate,

și actele cauzei - procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 19.03.2017, potrivit căruia partea vătămată a solicitat tragerea la răspundere a inculpatului, care la 19.03.2017, a abuzat-o sexual; - procesul-verbal de cercetare la fața locului - domiciliul părții vătămate din XXX, de unde au fost ridicate o geantă, o geacă, o cuvertură și o cămașă de noapte; - procesul-verbal de ridicare din 20.03.2017, potrivit căruia de la inculpat a fost ridicată o pereche de chiloți; - raportul de expertiză judiciară nr.103/D din 29.04.2017, potrivit căruia la partea vătămată au fost constatate leziuni corporale neînsemnate manifestate prin echimoze pe față și membre, caracteristice atât unui raport sexual forțat, cât și altor împrejurări; - raportul de expertiză judiciară nr.126 din 28.08.2017, potrivit căruia sângele părții vătămate face parte din grupa B(alfa)/B(III)/ cu antigenul asociat H. Partea vătămată este asecretor al antigenilor B, H, fapt ce a fost stabilit prin cercetarea probei de salivă în stare uscată. Sângele inculpatului face parte din grupa ABo/AB(IV)/ cu antigenul asociat H și este secretor al factorilor de grupă A,B,H, fapt stabilit prin cercetarea salivei uscate. În fragmentele-m/ob.8 din petele de pe chiloții ridicați de la inculpat au fost găsiți spermatozoizi unici fără amestec de sânge, cu antigenii A,B,H. Ținând cont de faptul că este posibilitate de a diferenția serologic proveniența acestor antigeni pe contul spermei sau a secrețiilor vaginale a fost efectuat studiul citologic al m/ob.8 - celulele

epiteliului vaginal nu au fost găsite. Astfel, nu se exclude proveniența antigenilor depistați pe contul spermei secretorului cu grupa sanguină ABo/AB(IV)/ cu antigenul asociat H, cum este însuși inculpatul.

Probele indicate sunt detaliat descrise în hotărârea recurată, fiind pertinente și concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă teme de îndoială, astfel fiind indubitabil dovedită prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate.

Complementar, Colegiul penal constată că recurentul își întemeiază recursul în principal pe aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, considerând că instanța de apel și-a întemeiat hotărârea pe presupuneri.

În acest sens, instanța de recurs menționează că solicitările recurentului bazate pe astfel de argumente nu constituie teme pentru reexaminarea cazului. Or, modul de apreciere a probelor și circumstanțelor cauzei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, aprecierea probelor fiind obiectul examinării cauzei în fapt și în drept fie în prima instanță, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da teme de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

Mai mult, Colegiul penal sesizează că argumentele invocate în recurs, au fost invocate și în apelurile declarate de avocat și inculpat, instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, indicând temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea lor, precum și motivele adoptării soluției, pe care Colegiul penal și-o asumă în totalitate.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime alegațiile instanței de apel (f.d.37-43 v.2), redate succint la pct.4 al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, 19.04.1994). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei*, 19.12.1997).

Prin urmare, argumentele recurentului referitor la nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii imputate sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel în acest sens fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Bogdan Ianuș, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2018, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu